

محمود مهدی پور

اشاره

کارشکنی، تنازع و دشمنی را در میدان زندگی جمعی گسترش می دهد و همچنین تخریب و رکود امکانات و استعدادهای فراوان و اسراف و تبذیر نعمتهای الهی را در پی دارد.

قرآن مجید، پیوستگی قلبها را به عنوان یک اعجاز بزرگ الهی و محصول کار پیامبران خدا می داند. همچنان که می فرماید:

﴿وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا
وَأذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ
بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ
عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَٰلِكَ

میلاد پیامبر رحمت به جهان بشریت را گرامی می داریم و همزمان با بهار طبیعت و ماه پربرکت ربیع الاول نقش قرآن را در برابر جدائیها و اختلافات بشریت به مبلغان گرامی یادآور می شویم.

یکی از بلاهای بزرگ در زندگی انسانها، اختلافها، کشمکشها، چند دستگیها، خصومتها و بدبینیهای حاکم بر جوامع بشری است.

اختلافاتی که انسانها را از تعاون، همفکری، و همکاری باز می دارد و

بشر بر محور حق و حقیقت
و توحید و عدالت به
یگانگی و وحدت می‌رسد و
یکی از بزرگ‌ترین
دست‌آوردهای پیامبران
الهی، گسترش اندیشه
توحید الهی، کاهش
اختلافات جوامع بشری و
تقویت «مبانی مهرورزی»
و «عدالت اجتماعی» است

«در آغاز، مردم امتی واحد بودند،
[اختلافاتی پدید آمد و] خداوند
پیامبران را مژده رسان و هشداز دهنده
برانگیخت و همراه با آنان کتاب نازل
کرد، تا میان مردم در اختلافات آنان
داوری کند. ولی کسانی که به آنان کتاب
داده شد، پس از روشن شدن حق از

بَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ»^۱

«همگی به ریسمان مستحکم خدا
چنگ زنید، و پراکنده نشوید، و نعمت
خدا را به یاد آورید، وقتی که با یکدیگر
دشمن بودید، او دل‌های شما را الفت
بخشید و برادر شدید. و شما بر لب
پرتگاهی از آتش بودید، شما را از آن
نجات داد. این چنین خداوند
نشانه‌هایش را برای شما روشن
می‌کند، باشد که راه را بیابید.»

حل اختلاف، کار پیامبران

در جای دیگر، قرآن کریم، «راز
اعزام پیامبران» را حل و فصل
اختلافات جامعه بشری می‌داند. و از
موفقیت نسبی آنان و انسانهای مؤمن و
حق طلب و پافشاری گروهی امتیاز
طلب بر بیراهه و اختلافات پرده بر
می‌دارد.

«كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ
مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا
اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ بَدَّلُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ
الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا
اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ
يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ»^۲

۱. آل عمران/ ۱۰۳.

۲. بقره/ ۲۱۳.

اختلافات عقیدتی و مبانی حقوقی است. این گونه اختلافات بدون ایمان به خدای یگانه (توحید) و تسلیم در برابر قوانین عادلانه او حل شدنی نیست، «توحید» و «عدالت» زیر بنای اتحاد جوامع بشری است و هر کس آرزوی تحقق جامعه واحد جهانی و همفکری و همکاری بشر را در ذهن می‌پرورد، باید بداند بدون گسترش اندیشه‌های توحیدی و استقرار عدالت اجتماعی، حل اختلافات بین افراد و کشورها امکان‌پذیر نیست.

توحید و عدالت

اتحاد بر محور «توحید و عدالت» شعار راهبردی و بنیادی همه پیامبران الهی از جمله پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله است. توحید و عدالت پیام آسمان به زمین است. پیام نوح و محمد صلی الله علیه و آله و ابراهیم خلیل و موسای کلیم و عیسیای مسیح صلی الله علیه و آله است. جامعه بشری بدون

۱. «قُلْ هُوَ الْفَاوِرُّ عَلٰی اَنْ يَّبْتَغِيَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ قَوْلِكُمْ اَوْ مِّنْ تَحْتِ اَرْجُلِكُمْ اَوْ يَلْبَسَكُمْ بِيَعًا وَّ يَلْدِقَ بَعْضُكُم مِّنْ اَسْرِ بَعْضٍ اَنْظُرْ كَيْفَ نَصُرَفُ الْاَيَاتِ لِمَالِهِمْ يَفْقَهُوْنَ» (انعام/۶۵)

روی ستمگری و امتیاز طلبی، در آن اختلاف کردند، پس خداوند مؤمنان را به اذن خویش به راه حق هدایت کرد و خدا هر که را بخواهد، به صراط مستقیم راهنمایی می‌کند.

بشر بر محور حق و حقیقت و توحید و عدالت به یگانگی و وحدت می‌رسد و یکی از بزرگ‌ترین دست آوردهای پیامبران الهی، گسترش اندیشه توحید الهی، کاهش اختلافات جوامع بشری و تقویت «مبانی مهرورزی» و «عدالت اجتماعی» است.

قرآن، اختلافات را نوعی عذاب الهی و در شمار عذاب آسمانی و زمینی دانسته است که بشر بر اثر کجروی و شرک ورزی ممکن است به آن گرفتار گردد.^۱

تفاوتها و اختلافهای طبیعی مثل اختلاف رنگ و شکل و زبان، در زندگی بشر مشکل آفرین نیست. مشکل، مربوط به جهان بینی و نوع بینش و عملکرد انسانها در برابر یکدیگر است.

اختلافات ویرانگر و ستم آفرین،

بدان سفارش کرده، دین و آئین شما قرار داده است، آنچه به سوی تو وحی کردیم و آنچه به ابراهیم و موسی و عیسی توصیه کردیم، این است که دین خدا را بپادارید و در آن [اختلاف و] گروهگرایی نکنید. بر مشرکین، آنچه را که آنان را به سوی آن می خوانید، سنگین است. خداوند هر کسی را بخواهد (پیامبر یا امام) به سوی خویش بر می گزیند. و هر کس به سوی او باز گردد [و به سوی او توبه و انابه کند]، هدایت می کند.»

زیر بنای اتحاد

خدای بزرگ در نظام طبیعت و شریعت و تکوین و تشریح، برای همفکری، همکاری، همدلی و همراهی عموم انسانها برنامه ریزی کرده و عالی ترین طرح اتحاد جهانی را طراحی کرده است.

روابط نسبی، روابط سببی، حس نوع دوستی، فطرت انس جوئی و انزواگریزی و نیاز متقابل انسانها به حاصل کار و تلاش یکدیگر، همانند رشته هایی نامرئی انسانها را به یکدیگر پیوند می دهد و تار و پود «اتحاد

شیطان از غفلتها، جهالتها، حسادتها، آزمندیها، عادتها و اخلاق بد بنی آدم سوء استفاده می کند و زمینه بدبینی، دشمنی، درگیری و جنگ و کشتار را فراهم می سازد

ایمان به خدای یگانه، پذیرش وحی آسمانی و قبول ولایت و حکومت الهی و اولیای برگزیده او به «اتحاد» و «برادری»، «عدالت»، خدمت، رفاه و سعادت نمی رسد. سوره مبارک شوری را با دقت بیشتر یک بار دیگر بخوانیم و در بسیاری از پیامهای آن، از جمله در آیه سیزدهم بهتر بیاندیشیم:

﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَ مَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَ مُوسَى وَ عِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَ لَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَ يَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ﴾

«خداوند، همان دینی که نوح را

تکوینی جامعه بشری» را فراهم می‌آورد.

احکام زندگی ساز اسلام همچون، نماز جمعه و جماعت، حج و عمره، میراث و صلّه ارحام، زکات و صدقات، ضرورت وفا به پیمانها و قراردادها، مصافحه و زیارت برادران دینی، عیادت و تسلیت و تبریک و اصلاح ذات البین و هدیه و دعا و سلام و دید و بازدید، هر کدام بخشی از مجموعه‌ای هستند که موجب اتحاد تشریعی جامعه اسلام می‌شود.

قبله واحد، قرآن و قانون واحد، عشق مشترک به خدا و اولیای الهی و جهان بینی مشترک و حقوق و مبانی فکری، حقوقی مشترک، پشتوانه منطقی و عاطفی اتحاد امت بزرگ اسلامی است؛ اتحادی که دست دوستی به سوی همه عالم گشوده، و راه هر شخص علاقه‌مند راستین را برای ورود و پیوستن به این پیمان مقدس باز نگهداشته است.

شیطان و تفرقه افکنی

تفرقه افکنی، گسترش سوء ظن و بدبینی، دامن زدن به اختلافات فکری

و حقوقی و زمینه سازی برای خصومت و دشمنی بین عموم انسانها و به ویژه بین مسلمانان، سیاستی «شیطانی» و «فرعونی» است. قرآن در این زمینه هشدار داده است، و اختلاف افکنی بین یوسف و برادران او به تصریح قرآن از توطئه‌های شیطان است.

«مِن بَعْدِ أَنْ نَزَعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي»؛^۱ «پس از آنکه شیطان بین من و برادرانم اختلاف ایجاد کرد.»

گسترش شراب و قمار از دیگر سیاستهای شیطانی است که به منظور اختلاف افکنی و عداوت آفرینی بین جامعه اسلامی دنبال می‌شود.

قرآن به فرزندان آدم هشدار می‌دهد.

«إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَ يُضِدَّكُمْ عَنِ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ؟»^۲

«به راستی شیطان می‌خواهد، با شراب و قمار بین شما دشمنی و کینه

۱. یوسف / ۱۰۰.

۲. مانده / ۹۱.

ابلیس بزرگ‌ترین دشمن نامرئی بشریت و صهیونیسم بزرگ‌ترین دشمن آشکار و تحریک‌کننده دیگران علیه امت اسلامی است. بدون تردید، صدور فتوا علیه مسلمانان و تخریب مساجد و معابد مسلمین و تمامی و سخن‌چینی و راه‌اندازی سایتهای اختلاف‌آفرین و نگارش کتب و مجلات تفرقه‌افکن و خبرگزاریها و خبر پراکنیهای اختلاف‌آفرین بین شیعه و سنی در شرائط امروز، بخشی از اقدامات شیاطین پیدا و پنهان است. تخریب مرقد نورانی امامان سامرا و دو یادگار پیامبر اسلام، کار «اهل سنت» نیست. طرح انگلیس و آمریکا برای تفرقه‌افکنی بین فرزندان قرآن و اسلام است. تکفیر مسلمانان، تبلیغ و تشویق اندیشه‌های شرک‌آمیز، زن‌بارگی و سکس‌گرایی، بی‌حجابی و قمار بازی و میگساری و به‌طور کلی دنیا دگی و پول پرستی ارمانهای انگلیس و آمریکا و شیطانهای انسی و جننی برای امت اسلامی است. در حدیث علوی آمده است که «زن‌گرایی» شمشیر شیطان، «میگساری» دام شیطان و «پول پرستی» تیرکمان شیطان است.^۱

نقش سه عنصر، «شہوت»، «شراب» و «پول» در کلیه درگیریهای جوامع بشری آشکار است.

برافروختن آتش خشم و کینه، تحریک عصبیتهای جاهلی، دامن زدن به بدبینیها، جدال و مرء‌های رسانه‌ای و مطبوعاتی، از دیگر عوامل جنگ و درگیری بین جوامع بشری است و چه زیباست حدیث نبوی ﷺ که فرمود:

«لَمْ يَزَلْ جَبْرِئِيلُ يَنْهَانِي عَنْ مُلَاحَاةِ الرَّجَالِ كَمَا يَنْهَانِي عَنْ شَرْبِ الْخَمْرِ وَ عِبَادَةِ الْأَوْثَانِ»^۲ جبرئیل مدام مرا از مشاجره و کشمکش منع می‌کرد؛ همان‌گونه که از نوشیدن شراب و پرستش بتها باز می‌داشت.

و به راستی بگو مگوهای تفرقه‌آفرین مذهبی و جناحی، گاه همان نقشی را ایفا می‌کند که مشروب خواری و بت پرستی. گناه رسانه‌ها از نوع مشروب خواری و بت پرستی نیست. بزرگ‌ترین گناه اصحاب رسانه، اختلاف‌افکنی و دامن زدن به جنگهای مذهبی و جناحی است. فَأَعْتَبُوا يَا أُولِي الْأَبْصَارِ. وَالسَّلَام.

۱. همان، ج ۲، ص ۱۴۵۱، ح ۹۳۷۳.

۲. بحار الانوار، چاپ بیروت، ج ۲، ص ۲۱۰.